

מ"ת 8506/04/20 - מדינת ישראל נגד סמיר בכרי, מוחמד חילף, מהראן מוחסן

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 8506-04-20 מדינת ישראל נ' בכרי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 117102/2020

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד משיבים

1. סמיר בכרי (עציר)
2. מוחמד חילף (עציר)
3. מהראן מוחסן (עציר)

ב"כ המבקשת - עו"ד רון בר זיו

ב"כ המשיבים - עו"ד מוסטפא אבו אחמד ועו"ד יהלי שפרלינג

החלטה

זוהי בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיבים הוגש ביום 7.4.20 כתב אישום המייחס להם החזקת תחמושת וחלקי נשק בצוותא, בהתאם להוראות סעיף 144(א) סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, וכן עבירת קשירת קשר לעוון, על פי סעיף 499(א)(2) לחוק.

בהתאם לכתב האישום, קשרו הנאשמים, במועד לא ידוע, קשר, על מנת להחזיק תחמושת וחלקי נשק בכמות מסחרית למטרות שימוש או סחר, ולשם קשר זה השתמשו במערה הסמוכה לצימר המצוי בבעלותם של סאמר ומוסטפא טבאש.

בחיפוש שנערך ביום 18.3.20 בצימר ובסביבתו על פי צו חיפוש, נמצאו במערה, קבורים באדמה, המוצגים הבאים:

א. תיק צד גדול בצבע חום אשר היה קבור מתחת לאבנים בו 3 ברזלים בצורת אקדח, מתפסים לנשק ארוך, 3 יחידות אחיזה, מחסנית וכדורי תחמושת שונים.

ב. תיק גדול כחול שחור, שהיה קבור באדמה, ובו 8 מחסניות שחורות קטנות, מחסנית גדולה אפורה, קופסא שקופה ובה קופסאות קטנות שבהן סה"כ 550 כדורים בקוטר 0.22, שקית שחורה גדולה עם 102 כדורי 0.22, 185 כדורי 9 מ"מ, 70 כדורים בקוטר 5.56, וכן כדור רובה צייד.

ג. מאחורי ערימת אדמה במערה נמצאה קופסת ברזל ובה 1000 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

ד. תיק שחור של חברת ריבוק ובו, מחולקים לשקיות קטנות, 76 כדורים לרובה צייד, 35 כדורים בקוטר 9 מ"מ, 26 כדורים בקוטר 0.22, ו3 כדורים בקוטר 0.45 מ"מ.

ה. מתחת למזרון קבור באדמה נמצא שק ניילון לבן ובו 34 כדורים בקוטר 0.5 מ"מ.

ו. 3 קופסאות מתכת שבכל אחת מהן כ 450 כדורים בקוטר 7.62 מ"מ.

ז. 4 קופסאות מתכת שבכל אחת מהן כ 230 כדורים בקוטר 7.62 מ"מ.

ח. מאחורי ערימת אבנים במערה נמצא ארגז עץ ובו 7 קופסאות כדורים בקוטר 9 מ"מ

2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה.

3. בא כוחו של משיב מס' 2 אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות למשיב זה.

לעומת זאת, באי כוחם של המשיבים 1 ו-3, טענו כי חומר החקירה הקושר משיבים אלה לעבירות אינו מקים "ראיות לכאורה" כנדרש.

4. אין מחלוקת על כך כי הממצא הראייתי העיקרי הקושר את המשיבים 1 ו-3 לתחמושת ולאביזרי הנשק שנמצאו במערה הנם שני ממצאים פורנזיים שנמצאו על גבי חפצים שהיו בתוך התיק החום, המוזכר בסעיף א' בכתב האישום, ושנמצא במערה.

ממצאים פורנזיים אלה הנם כדלקמן:

טביעת אצבע שנמצאה על תרסיס צבע שהיה בתוך התיק, ונמצאה תואמת לטביעת אצבעו של **המשיב מס' 1**.

דגימת DNA שנלקחה מתוך כפפה שנמצאה אף היא בתוך אותו תיק חום, ולה פרופיל DNA התואם את פרופיל DNA של **משיב מס' 3**.

5. לגבי ממצא ה-DNA - יצוין כי בעת הדיון שנערך בפני, ביום 19.4.20, טרם צורפה לתיק החקירה חוו"ד סופית של מעבדה ביולוגית, ובאי כוח המשיבים 1 ו-3 התייחסו לכך בטיעוניהם, ואולם בהמשך צירף ב"כ המבקשת, בהסכמת הסנגורים, חוו"ד משלימה לחומר שהועבר לעיוני, ומשכך לא מצאתי להתייחס לטענות הסנגורים לגבי עניין זה. מכל מקום - חוות הדעת מיום 19.4.20 קובעת כי מאותה כפפה, שנמצאה כאמור בתיק החום במערה, התקבל פרופיל DNA בולט התואם בשכיחות העולה על אחד למיליארד פרטים לפרופיל ה-DNA של משיב מס' 3.

6. באי כוחם של המשיבים טענו, בדיון שבפני ובטיעונים כתובים, כי אין די בראיות הפורנזיות כדי לעבור את רף "הראיות לכאורה". צוין כי מדובר בראיה נסיבתית בודדה לגבי כל אחד מהמשיבים, וככזו אין היא מבססת סיכוי סביר להרשעתו של מי מהמשיבים. הסנגורים הפנו לגרסאותיהם של המשיבים, אשר הכחישו כל קשר לתחמושת ולמערה, ואולם בשלב מסוים בחקירה לא הכחישו כי יתכן ונגעו בכפפה או בתרסיס (בהתאמה). נטען כי מדובר בפריטים נידים, אשר כשלעצמם הנם חפצים תמימים, אשר יכולים לעבור על נקלה "ידיים" ממקום למקום, ולכן אין בממצאים הפורנזיים שעל גביהם להפיל במידה מספקת את המשיבים.

7. מכאן נטען כי קיימים תרחישים חלופיים לזה שבכתב האישום, אשר יכולים להסביר את הימצאותן של הראיות הפורנזיות במערה. הובאו תרחישים שונים אפשריים בהם יכול היה אותו תרסיס, שעליו ט"א של המשיב 1, להגיע לאזור המערה (בכפר כעביה טבאש) ללא ידיעתו של המשיב 1, תושב נצרת. כדוגמה לאפשרות סבירה שאין לשלול אותה, הובאה האפשרות שאותו תרסיס הובא לאזור המערה על ידי אחיו של המשיב 1, שהיה בין החשודים בחקירת התיק, ונעצר לאחר שנכח במקום בעת החיפוש שנערך ע"י המשטרה.

8. צוין כי המשיבים לא שללו כי הצימר מוכר להם וכי היו בו או בסביבתו בעבר, ולפיכך יתכן ונגעו בחפצים האמורים שעל גביהם נמצאו הממצאים באופן בלתי פלילי, וחפצים אלה הגיעו לאותה מערה

בלא ידיעתם וללא מעורבות פלילית מצדם.

9. צוין כי מכלל הפריטים שנמצאו במערה נדגמו טביעות אצבע רבות שלא זוהו, ועניין זה מביא למסקנה על קיומם של מעורבים רבים אשר יכולים היו להביא בדרכים שונות את החפצים שעליהם ממצאי הט"א והDNA למערה.

10. עניין נוסף להתייחסות, הנו גרסה אשר הושמעה **מפיו של המשיב מס' 2 במעמד הגשת כתב האישום** ביום 7.4.20, ושוב ביום הדיון. משיב 2, מחמד חילף, טען בדיונים, באמצעות מערכת וידיאו קונפרנס, כי הוא היה מי שהכניס את התחמושת נשוא כתב האישום למערה, **לאחר שמצא אותה**, וכי לשני המשיבים האחרים - משיבים 1 ו-3 אין כל נגיעה לתחמושת זו. משיב 2 טען בעצמו ובאמצעות שלושת הסגורים (עו"ד אבו אחמד המייצג אותו, ועורכי הדין נוי ושפרלינג המייצגים את שני המשיבים האחרים) כי משיב 2 ביקש למסור הודעה נוספת למשטרה, כשהבין שכתב אישום יוגש נגד שלושת המשיבים, וכי באותה הודעה ביקש להתוודות על חלקו, ומכאן גם "לנקות" את שני החשודים האחרים מאחריות. נטען כי גרסתו המאוחרת של המשיב 2 נמסרה בבית המשפט, ולא בחקירה המשטרתית, בתקופת אילוצי הלוחמה בקורונה, בה נפגעת מהותית הזכות להיוועצות עם עורך דין, וכי עניין זה הנו אחד הגורמים לכך שמשיב 2 כבש את גרסתו לאורכה של החקירה.

11. גם שתיקתם של המשיבים האחרים במרבית חקירתם נומקה בין היתר בסממני התקופה, ובכך שזכות ההיוועצות של החשודים עם עורך דין נפגעה פגיעה קשה מכורח צווי החירום שגזרו ריחוק חברתי. נטען לפיכך כי אין ליתן לשתיקה בחקירה כל משקל ראיתי לרעת מי מהמשיבים.

12. בחנתי את תיק החקירה בהתאם לטענות הצדדים, ומצאתי כי מתקיים בו רף ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום, ואולם מידת הראייה אכן אינה נקייה מחולשה מסויימת. חולשה ראיתית יחסית זו מהווה גורם אשר יש לקחתו בחשבון בין כלל השיקולים שיישקלו בהליך זה.

אבהיר להלן את נימוקי החלטתי

13. החקירה הגלויה בתיק החקירה החלה ביום 18.3.20 לפנות בוקר, בחיפוש משטרתית על פי צו שנערך בצימר ובסביבתו (ראה דו"ח פעולה המסומן א' של השוטר ניקולא מנצור). כוח המשטרה הגיעה למערה הנמצאת בסמוך לצימר (נספרו 62 צעדים מהצימר אל המערה על פי מזכר (מסומן נא') של בוטרוס רושרוש).

14. בתוך המערה נמצאו, ועל כך אין מחלוקת בהליך זה, ועל פי המפורט בדוחות אנשי המשטרה, הפריטים שפורטו בכתב האישום, בהם אלפי כדורי נשק בקוטר שונה, ארזים במקומות שונים במערה, בין היתר בתיק, בשק ובקופסאות מתכת. בתוך המערה נמצא גם תיק חום (מציאת התיק החום צולמה

יחד עם כל החיפוש, וראה דו"ח צפיה המסומן יא' של נאור אדרי) שתוכנו פורט בסעיף א' שבכתב האישום, ואשר הכיל, בין יתר פריטי תוכנו, גם מיכל של תרסיס צבע, וכפפה בודדה חד פעמית מלטקס לבן (ראה דו"ח פעולה מיום 18.3.20 של אסף ברום המסומן יד', וכן "דו"ח מסכם חקירת מז"פ" מיום 22.3.20 של אודי עמר).

15. בעת החיפוש נכחו במקום ארבעה אנשים, אשר נעצרו על ידי המשטרה (ראה דו"ח ד' של אבירן ברונשטיין) - בעל הצימר מוסטפא טבאש, והמשיב מס' 2 מחמד חילף - שניהם תושבי המקום, כפר כעביה טבאש, וכן שני תושבי נצרת - אחיו הצעיר של המשיב 1 זוהיר בכרי, וחשוד נוסף ששמו מהנדס חאמד.

16. מהפריטים השונים שנמצאו בחיפוש נלקחו מספר דגימות ט"א DNA. שלוש מהדגימות שנלקחו הובילו להתאמה, כמוסכם ע"י ב"כ המשיבים -

טביעות אצבע על לחצן תרסיס הצבע, שנמצאו תואמות לטביעות האצבע של המשיב 1.

דגימת DNA שנלקחה מהכפפה החד פעמית, שהפרופיל הבולט בה נמצא כאמור תואם את הפרופיל של המשיב 3.

ובנוסף, ולכך טרם התייחסתי עד כה - נמצאה גם טביעת אצבע, **על גבי ניילון שעטף את אחד ממארזי הכדורים, שנמצא זהה לטביעות האצבע של המשיב מס' 2.**

17. המשיבים 1 ו-3 נעצרו בהמשך לקבלת הממצאים הפורנזיים, בעת שהמשיב מס' 1 כבר היה עצור, כאמור, מיום החיפוש.

18. במחקרי תקשורת (ראה תדפיסים, וכן דו"ח מסכם המסומן נד' של נמר סלאמה) נמצא בין היתר, כי במהלך תקופה של מס' חודשים טרם החיפוש במערה, התקיים קשר טלפוני בין המשיב 1 והמשיב 2, התקשרויות רבות בין המשיב 1 לבין בעליו של הצימר מוסטפא טבאש, התקשרויות רבות בין המשיב 1 לבין אותו מוהנד חאמד, אשר נעצר בצימר בעת החיפוש - ללמדך כי קיימת היכרות קודמת בין המשיב 1 לבין המשיב 2 וכן בינו לבין בעלי המקום וחשודים נוספים.

19. לעניין ההיכרות יצוין, כי לא קיים בתיק החקירה מחקר תקשורת לגבי המשיב 3, ואולם שני החשודים - החשוד מס' 1 והחשוד מס' 3, הורשעו בעבר בתיק פלילי משותף בגין עבירות סמים מחודש אוקטובר 2017 (ראה רישום פלילי המסומן עג' ועד'), עניין המוכיח היכרות קודמת בין השניים.

20. המשיבים 1 ו-3 הכחישו את העבירות המיוחסות להם ושמרו באופן כמעט גורף על זכות השתיקה בראשית חקירותיהם. כשנשאלו לגבי קשרים בינם לבין בעליו של הצימר, לגבי קשרים בינם לבין

החשודים האחרים, לגבי ביקורים באזור הצימר שבכפר טבאש, ושאלות נוספות - בחרו שלא לענות (ראה חקירותיהם הראשונות של שני המשיבים 1 ו-3 מיום 1.4.20).

21. המשיב מס' 3 נשאל, בחקירתו הראשונה מיום 1.4.20, בין יתר השאלות, אם השתמש בכפפות, והשיב כי אינו זוכר, וכי אולי השתמש בכפפות בבית הסוהר (ש' 29). כשנשאל לגבי קשר עם בעלי הצימר, המשיב לא מסר שנהג להגיע למקום, ורק השיב ש"להכיר אנשים זו לא עבירה פלילית". בחקירתו הנוספת מיום 2.4.20 המשיך לשמור על זכות השתיקה, ובחר שלא להשיב, כשנשאל בחקירה ממושכת ומפורטת אם היה אי פעם בצימר. רק לאחר שהוצג בפניו, תחילה בהדרגה, ובהמשך במפורש, ממצא DNA, **ורק לאחר שהובהר לו שהממצא המפליל נמצא על גבי כפפה**, מסר שהוא נוהג להגיע לצימר לעיתים קרובות, וכי הוא חובש כפפות לשם רכיבה על טרקטורונים וג'יפים - כפפות חד פעמיות ומעליהן כפפות לחימום (ש' 128). רק בשלב זה המשיב מסר כי לפעמים הוא ישן בצימר, ואולם לגבי המערה, מסר כי אינו יודע כלל על קיומה של אותה המערה (ש' 148). המשיב מסר כי יתכן ומישהו השתמש בכפפה אותה הוא זרק. לאחר שנחשף בפניו ממצא הראייה הנוגע לכפפה, טען המשיב כי הוא נהג לזרוק כפפות ליד הצימר "כמעט כל יום" (עמ' 7 לחקירתו מיום 2.4.20 ש' 24), וכי נהג להסתובב בשטח ולעשות על האש בקרבת מקום, אף לבקר קרובי משפחה (עמ' 8).

22. המשיב מס' 1 שמר בחקירתו הראשונה מיום 1.4.20 על זכות השתיקה, טען כי "תופרים לו תיק", וכי אינו מוכן למסור גרסה, כי זכות ההיוועצות עם עו"ד ניתנה לו רק באמצעות הטלפון, ולא בארבע עיניים. בחקירותיו הבאות מיום 2.4.20 המשיך לשתוק לרוב השאלות, ואולם כשנחשף לממצא טביעות האצבע על מיכל התרסיס, השיב כי הוא מגיע לאזור הצימר בתכיפות לרכיבת אופנועים וטיולי ג'יפים, וכי הוא משתמש בספריי לשימון האופנוע. כשנעשו נסיונות לברר עם המשיב 1 מהם הרגליו בביקוריו באזור, ברכיבת האופנוע, כיצד הוא משמן אותו ובאיזה תרסיס וכו', חזר ובחר בשתיקה, וענה רק כי את תשובותיו "יגיד לשופט".

23. גם המשיב מס' 2, שנחקר מספר פעמים בימי מעצרו החל מיום החיפוש, שמר על שתיקה בחקירותיו, ולא השיב על שאלות רבות, בין היתר לגבי היכרות וקשר עם מעורבים אחרים, בהם המשיב 1. כשהוטח בפניו ממצא טביעות האצבע, תחילה המשיך ושתק, ואולם בהמשך, כשנאמר לו שהממצא של טביעת האצבע נלקח מעל גבי ניילון שעטף קופסת תחמושת, השיב כי הוא משתמש הרבה בניילון וזרק אותו (חקירתו מיום 31.3.20).

24. סבורני כי הממצאים הפורנזיים, טביעת האצבע והתאמת DNA, הנם ממצאים שמשקלם רב ויש בהם, בנסיבות תיק חקירה זה, לסבך את המשיבים **ולבסס ראייה לכאורה לאשמתם**. מדובר בראיה נסיבתית נפרדת, הקושרת כל אחד מהמשיבים לתחמושת הרבה שהוחבאה במערה. המסקנה הברורה והמתבקשת הנה כי מי שנגע בפריטים האמורים, שהוחבאו בתוך המערה, היה בהכרח מודע גם לכך שהמערה משמשת מקום מסתור לתחמושת, והיה שותף לעבירות הנשק.

25. ביהמ"ש העליון קבע לא אחת כי ניתן להרשיע אדם על סמך ראיות נסיבתיות וראה לעניין זה את שנאמר בבש"פ 8311/13, **אברמוב נ' מ"י** (מיום 19.12.13):

"כידוע, הלכה מושרשת היטב היא כי ניתן להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות, ובלבד שבית המשפט בחן את מכלול הראיות הנסיבתיות (ה"פאָל" הראייתית) ואת הסבריו של הנאשם במבחני ההיגיון, השכל הישר וניסיון החיים, וקבע כי הן מובילות מעבר לכל ספק סביר למסקנה מרשיעה ברורה כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו. במסגרת זאת מוטל על בית המשפט לבחון האם המסקנה המרשיעה הינה המסקנה ההגיונית היחידה העולה מהראיות הנסיבתיות, או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני למכלול הראיות הנסיבתיות שעשוי להתיישב עם חפותו של הנאשם, ובלבד שלא מדובר בהסבר מופרך, דמיוני או תיאורטי על פניו"

26. בהמשך לאותה החלטה נאמר כי במקרים המתאימים, די בראיות נסיבתיות כדי לבסס מעצר עד תום ההליכים, ואולם יש לבדוק אם קיים הסבר חלופי לתסריט המרשיע:

"בהתאמה, נקבע בפסיקתו של בית משפט זה לא אחת כי ניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבתיות, כל עוד הראיות הללו הינן על פניהן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות פליליות שיכולה לבסס הרשעה [ראו למשל: החלטת השופט ד' ביניש בבש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (פורסם בנבו) (17.2.1999); בש"פ 7163/07 מדינת ישראל נ' מסרי (פורסם בנבו) (27.8.2007) בפסקה 7 להחלטת השופט י' אלון; עניין ניאמצ'יק בפסקה 7 להחלטת השופט נ' הנדל והאסמכתאות המאוזכרות שם; בש"פ 6788/13 זנון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (17.11.2013) בפסקה 7 להחלטת השופט ע' ארבל; בש"פ 8048/13 ג'ודה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (5.12.2013) בפסקה 14 להחלטת]. עם זאת, נקבע לא אחת כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה, ובשים לב לכך שמדובר בשלב המעצר והראיות הנסיבתיות הללו טרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי. לעיתים עשוי בית המשפט להגיע למסקנת ביניים, לפיה קיימות אמונות מספר ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לבידור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שמא יש להסתפק בשחרורו של הנאשם לחלופת מעצר"

27. כאן, מדובר בממצאים הקושרים את שני המשיבים, מס' 1 ומס' 3, אל אותו תיק חום שנמצא במעמקי "מערת סליק". בניגוד למשיב מס' 2, שמסובך בראייה הקושרת אותו ישירות לתחמושת, היות וטביעת אצבעו נמצאה על פני אריזת ניילון נצמד שעטף את התחמושת עצמה, שני המשיבים 1 ו-3 נקשרים ישירות לחפצים שהנם כשלעצמם מותרים בחוק - תרסיס צבע שחור, וכפפת לטקס. יחד עם זאת, עיון בצילומי תחולתו של אותו תיק חום (דו"ח מסכם מיום 22.3.20 - אודי עמר), מוביל מסקנה כי לא מדובר בתוכן תמים, שכן התיק מכיל קליעים, אביזרים הנראים כחלקי אקדח, אביזרי נשק וטיפול בנשק דוגמת חוטר, מתפסים של נשקים ועוד, ובין היתר גם כפפת לטקס יחידה ותרסיס של צבע שחור, התואם בצבעו חלפים ממתכת שחורה בצורת אקדח, ופריטים נוספים המצויים באותו תיק.

28. הימצאות טביעות אצבע ו-DNA של המשיבים בתוך התיק בתוך המערה קושרת אותם קשר ממשי ורב משקל לאותה מערה, ולתחמושת הרבה שהוסלקה בתוכה. עולה לכאורה, ברמת סבירות גבוהה ביותר, כי שלושת המשיבים קשרו את הקשר לביצוע עבירות ביניהם, ויתכן שגם יחד עם אחרים - חשודים שהיו עצורים ושוחררו ללא אישום בהיעדר ראיות פורנזיות נגדם.
29. הסברים חלופיים סבירים שיסבירו כיצד הגיעו אותם פריטים מפלילים אל תוככי המערה טרם הוצגו, ואלה שהוצגו עד כה, אין בהם למוטט את רף הראיות לכאורה בשלב זה. הגרסאות הלשוניות שמסרו המשיבים 1 ו-2 נמסרו בשיהוי, רק אחרי שהראייה הוצגה בפניהם, ובאופן מגמתי שאיננו משכנע.
30. גרסתו המאוחרת של המשיב 1 כי שימן אופנועים באזור הצימר בתרסיס, אינה מסבירה מדוע נמצאה טביעת אצבעו על תרסיס **צבע** שחור (בניגוד לתרסיס שמן), בתוך תיק שהוחבא במערה.
- גרסתו המאוחרת של המשיב מס' 3 כי נהג להשליך כפפות חד פעמיות אחרי שימוש, באזור המערה, שאת קיומה אינו מכיר, אינה מסבירה מדוע ייקח אדם אחר, ולא אותו אדם שהשתמש בכפפה, כפפה בודדת משומשת, חד פעמית ומהסוג הזול, ויכניסה לתיק שיוטמן באדמה בתוך מערה ובה נשק.
31. העובדה כי בתוך אותו תיק נמצאו ראיות פורנזיות דווקא של שני שותפים לשעבר בתיק פלילי משותף, מהווה ראיה נוספת, לגבי היכרות קודמת של שני המשיבים 1 ו-3. צירוף המקרים המוצג בגרסאות, לפיו שני חפצים ניידים, שכל אחד מהמשיבים נגע בו בנסיבות תמימות עצמאיות על פי הנטען, התגלגלו יחד לתוך אותו תיק - מנוגד לשכל הישר.
32. התסריט החלופי המוצג בגרסתו המאוחרת של המשיב מס' 2 אין בו בשלב זה משקל רב. מדובר בגרסה אשר המשיב 2 לא מסר, אלא רק לאחר שהוגש כתב האישום. בגרסתו מסר המשיב כי מצא את כל התחמושת - התיקים, הקופסאות וכו' ביער, החביא אותם במערה, וכי אין לשני המשיבים האחרים קשר לתחמושת הרבה. כשנשאל אם ברצונו לומר דבר מה נוסף, מסר המשיב 2 (פרוטוקול הדיון מיום 19.4.20, בסוף) כי את "הדברים האחרים" לקח מהצימר והשתמש בהם, כשהוא מכוון, ככל הנראה, לכפפה ולתרסיס שעל גביהם הממצאים שהפלילו את המשיבים 1 ו-3. לא מצאתי בגרסה זו הגיון בשלב זה בו הראיות נשקלות לכאורית.
33. גרסאותיהם של שלושת המשיבים, אלה המרחיקות עצמם, של המשיבים 1 ו-3, וזו שלוקחת אחריות ומנקה את האחרים של משיב 2, ייבחנו במהלך התיק העיקרי, ויבדק אם קיים הסבר הגיוני חלופי ומזכה לממצאים הפורנזיים המפלילים, או שמא מדובר בתסריטים מופרכים שאינם מעוררים ספק באשמה.
34. בית המשפט העליון קבע כי ניתן להרשיע בפלילים על סמך ראיית DNA בודדת (ע"פ 149/12 אשר אלמליח נ' מ"י) או מרכזית וכמעט בודדת (לדוגמה ע"פ 8479/13 פאדי אבו לאשין נ' מ"י), וכן על

סמך ראיית טביעות אצבע בודדת (לדוגמא בע"פ 517/86 **ברוקס נ' מ"י**, ע"פ 4471/03 מ"י נ' קריספין וע"פ 2132/04 **קייס נ' מ"י**) ובלבד שהראייה מסבכת את הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ולא קיים כל הסבר סביר אחר לממצא הפורנזי המפליל.

35. לצד כל האמור לעיל, צוין באותן החלטות, כי הרשעה על בסיס ראייה נסיבתית יחידה, אפילו תהיה ראייה פורנזית חזקה, ראוי שתיעשה בזהירות יתרה. בענייננו - על אף חוזקתן של הראיות הפורנזיות, שאינה נחלשת בשלב זה בגרסה חלופית הגיונית, יש לתת את הדעת כי מדובר בראייה מרכזית שהנה כמעט בודדת. עוד יש לקחת בחשבון, כי המשקל שניתן בעת זו לתת לשתיקתם של המשיבים, ולהיעדר שיתוף הפעולה מצדם בחקירה, הנו משקל מוגבל. ניתן לומר לסיכום, כי מסלול ההוכחה אינו נקי מקשיים, וכי לא ניתן לשלול לחלוטין קיומו של תסריט חלופי לזה הפלילי, אם כי עד כה תסריט כזה לא הוצג. חולשתן היחסי של הראיות תילקח בחשבון בהמשך, לצד הדיון בעילת המעצר ובחלופת מעצר.

עילת מעצר

36. מדובר בתחמושת רבה הכוללת אלפי כדורים.

יחד עם זאת, על אף פוטנציאל פלילי לא מבוטל המצוי בהחזקתה של תחמושת כה רבה, פוטנציאל המצביע על מסוכנותם של מי שקשרו קשר להחזקתה, יש לזכור כי מדובר בעבירה מסוג "עוון" אשר העונש המקסימלי הנקוב בגינה הנו של שלוש שנות מאסר "בלבד". החזקת תחמושת נתפסת על ידי המחוקק כפחותה משמעותית בחומרתה, מאשר החזקת נשק ממש, אפילו מדובר בכמות גבוהה של כדורים או אביזרים.

בא כוח המבקשת לא הפנה, ואף אנוכי התקשיתי לאתר, החלטה שיפוטית למעצר עד תום הליכים בגין החזקת תחמושת או אביזרי נשק בלבד.

37. עברם הפלילי של המשיבים 1 ו-3, שהורשעו בעבר בעבירות שונות, ושנשפטו גם למאסרים בפועל, בהם מאסר בפועל של 11 שנה למשיב מס' 3 בגין עבירת הריגה, מגביר את מסוכנותם של שני משיבים אלה.

מסוכנות זו של המשיבים מס' 1 ו-3 עומדת מול קושי ראייתי מסוים בעניינם, כפי שפורט.

לעומתם, המשיב מס' 2, אשר אישר כי מתקיימות לגביו ראיות לכאורה, הנו צעיר שנעדר כל הרשעה בפלילים עד כה, עניין המפחית מסוכנותו.

לא קמה עילת מעצר שעניינה שיבוש מהלכי משפט או של השפעה על עדים.

38. נראה כי "מקבילית הכוחות" שאותה יש להפעיל באיזון בין עילת המעצר לבין המאזן הראייתי מכתובה

כי יש לפעול לאיתור חלופת מעצר לכל שלושת המשיבים.

לעניין "מקבילית הכוחות" שבין עוצמת הראיות לבין נטייתו של בית המשפט להסתפק בחלופת מעצר, ראה בהחלטת כב' השופט עמית בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל.

39. עניין נוסף הנו תקופת הלוחמה בנגיף קורונה בה אנו מצויים, שפגעה קשות בהתנהלותה של מערכת המשפט, ובכלל זה הביאה לדחייה ניכרת של ישיבות הוכחות, גם בהליכים בהם נאשמים עצורים. זהו שיקול אשר יש לקחתו בחשבון, ואף ליתן לו משקל מכריע בהליך זה, הצפוי להימשך זמן ניכר עד בירור אשמתם של המשיבים.

חלופת מעצר

40. אשר על כל האמור לעיל, אני סבורה כי בעת זו יש לאתר חלופת מעצר ראויה לכל אחד משלושת המשיבים, שתכלול מעצר בית מלא, בהשגחה אנושית, ובערובות כספיות גבוהות בפועל ובמזומן, ובכוח. ניתן יהיה לאפשר כבר כעת "חלון אוורור" יומי קצר בקרבת מקום החלופה, ולאפשר הרחבת החלון, בחלוף תקופה, ובהיעדרן של הפרות תנאי שחרור. החלופות ייבדקו בדיון, בהינתן כי שרות המבחן מושבת בתחום תסקירי המעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תש"פ, 21/04/2020 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן, שופטת

ניתנה היום, כ"ז ניסן תש"פ, 21 אפריל 2020, במעמד
הצדדים.